

Eerbetoon

De **voorzitter**: Beste collega's, ons land werd de jongste tijd getroffen door een reeks tragische, vreselijke gebeurtenissen, die ons in rouw en smart dompelen.

Eerst was er het dramatische busongeval met kinderen die uit skivakantie terugkeerden: die families zijn voor altijd getekend, het hele land was in shock. Waarom toch? Hoe is dat kunnen gebeuren? Wie treft er schuld? We stellen de vragen, maar er komt geen antwoord. Het zal wel het noodlot zijn, zeker ... en we berusten in het onvermijdelijke, of toch een beetje.

Dan werd Damien Henryon, een 25-jarige politieman, tijdens een interventie doodgereden door vluchtende criminelen.

Vervolgens werd Illiaz Tahiraj, 56 jaar en MIVB-controleur, doodgeslagen toen hij de nodige vaststellingen wilde doen na een banaal verkeersongeval.

Woede overvleugelt het verdriet, we weten immers dat het noodlot hier de hand niet in had. Door incivisme, domheid, minachting, geweld, en een gebrek aan respect voor anderen en voor de regels van de rechtsstaat vonden twee vaders de dood tijdens de uitvoering van hun functie.

Wij kunnen dan wel nadenken over praktische maatregelen, budgetten uittrekken en investeren in veiligere werkomstandigheden, maar het zal veel meer tijd kosten en veel moeilijker zijn om de mentaliteit te veranderen, het geweld te beteugelen en de agressie te kanaliseren. Van berusting zal er echter geen sprake zijn.

Sommigen zullen pleiten voor meer repressie, anderen zullen meer de nadruk willen leggen op preventie, en er zal een evenwicht moeten worden gevonden, maar vraag is of dat vandaag wel mogelijk is, nu we nog zoveel pijn en woede voelen.

Tijd zal raad moeten brengen. Bovenal blijft er de herinnering aan twee voorbeeldige werknemers, Damien Henryon en Illiaz Tahiraj, die op tragische wijze omkwamen tijdens hun werk. Ik vraag u voor hen een minuut stilte in acht te nemen.

Minister **Joëlle Milquet**: Door een wrede speling van het lot zijn twee dienaren van de Belgische overheidsdiensten tijdens de uitoefening van hun functie om het leven gekomen.

De ene was politieagent, toegewezen aan de politiezone Zuid-Luxemburg, de andere was toezichthouder bij de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel. Hun tragische overlijden heeft heel wat beroering veroorzaakt bij de hele bevolking van ons land, maar ook een grote droefheid.

Damien Henryon werd in 1986 in Aarlen geboren. Als politie-inspecteur was hij een gewaardeerde collega in zijn politiezone. Hij was een plichtsbewuste en rechtlijnige man, die steeds klaarstond om aan de moeilijkste missies deel te nemen.

Hij laat een rouwende vrouw en moeder en een zeer jong weeskindje achter, naar wie al onze gedachten uitgaan.

Illiaz Tahiraj werd 56 jaar geleden in Kosovo geboren. Hij werkte als beambte bij de MIVB en werd er sinds zijn indiensttreding in 1983 door iedereen gewaardeerd. Hij was getrouwd en had vijf kinderen. Hij werd gerespecteerd door zijn collega's en superieuren, en was een zeer gemotiveerde kracht.

Wij voelen ons verbonden met de pijn die leeft bij zijn familieleden en nabestaanden.

Ik wil vandaag nogmaals hulde brengen aan hun toewijding en hun moed, en hun naasten, die hun leven in één ogenblik hebben zien kantelen, ons medeleven betuigen.

De staande Kamer neemt een minuut stilte in acht.